

Een indrukwekkend try-out verhaal over suïcide.

Vrijdagmiddag 26 juni j.l. bezocht ik in de Muiderkerk te Amsterdam een try-out vertelling over de zelfdoding van een vader.

Een sober decor. Centraal staat een tuba, een stoel, een platenspeler en een reiskoffer, zo eentje met wielletjes waar de toerist Amsterdam mee geselt. Vanuit een coronaopstelling (stoelen minstens anderhalve meter uit elkaar en met een klein geselecteerd publiek) kijk ik verwachtingsvol de ruimte in.

Ik word afgeleid door de vele prikkels die deze kerk als locatie met zich meebrengt, alsook de geluiden die zich van buiten opdringen. Ik besluit te focussen en mij volop te concentreren op wat mij te wachten staat. Het verhaal gaat over een zoon die in zijn opgroeien naar volwassenheid zijn vader door suïcide heeft gemist.

Tijdens de voorstelling word je door de zoon met herinneringen geconfronteerd, welke fragmentarische beelden oproepen. Maar toch ontvouwt zich in de presentatie geleidelijk aan een eenheid.

In het zoeken naar wat de vader er toe dreef een einde aan zijn leven te maken blijft het zinnetje "Met de moed der wanhoop", bij mij hangen. Een soort troostaanname, waarmee je de onrust in jezelf kunt wegpoetsen. Maar belangrijker dringt de vraag zich op: *Wie was mijn vader?*

Ik word meegezogen in de herinneringen van de zoon: het onuitgesproken verdriet van de moeder, haar ogenschijnlijke berusting en het niet in het gezin kunnen praten over het gemis. De hunkering naar antwoorden dringt zich steeds meer aan mij op. Met niet aflatende vragen aan het sociale netwerk van zijn vader probeert de zoon hem in beeld te krijgen.

De tuba lijkt te fungeren als een zich weer hervinden en even op adem komen. Ik beluister er emoties in, die in de voorstelling minder tot zijn recht komen.

Een indrukwekkende presentatie. Voor lotgenoten kan de vertelling over de zelfdoding een eye-opener geven om het gemis, het verdriet over een dierbare een plek te geven. Zelf dacht ik aan een vriendin die in een moment van vertwijfeling uit het leven is gestapt en zie het als een geschenk dat de voorstelling mijn gevoelens voor haar weer doen opbloeien.

Wytze Brandsma,

'de Vasthi-hoeve' 28-06-2020, Gersloot.